

§ 24 vedrører kun beløb, der tilfalder en arbejdsgiver i medfør af et forbehold som nævnt i § 17 og vil således ikke omfatte beløb, der måtte tilfalde en arbejdsgiver ved opløsning af en pensionskasse, der er omfattet af tilsynsloven. En engangsudbetaling som denne, der er af mere tilfældig karakter, vil fortsat skulle behandles efter reglerne om særlig indkomstskat.

I visse tilfælde vil en arbejdstager kunne fortabe retten til pensionsmidler, uden at de pågældende beløb tilfalder arbejdsgiveren, jfr. det i bemærkningerne til § 17 anførte vedrørende forbehold i bestående ordninger om overførsel til understøttelsesfond eller lignende og tilsynslovens § 9 om et medlems udtræden af en pensionskasse, før han har været medlem af kassen i 5 år. I sådanne tilfælde vil der ikke opstå spørgsmål om indkomstskattepligt for arbejdsgiveren af det pågældende beløb.

Afgift (kapitel 3).

Dette kapitel indeholder regler om afgiftspligt for de i kapitel I omhandlede pensionsordninger.

Som omtalt under de indledende bemærkninger til afsnit I har man i forslaget bestemmelser om beskatningen af udbetalinger fra pensionsordninger fulgt det nugældende system, der i korthed går ud på, at løbende udbetalinger indkomstbeskattes hos modtageren, medens der skal svares en proportional afgift af kapitaludbetalinger. Afgiftsreglernes indhold og rækkevidde er derfor forskellige for a) ordninger med løbende udbetalinger (§§ 2-9 og 15) og b) ordninger med kapitaludbetaling (§§ 10-14).

ad a) Pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring i pensionsøjemed og indeksordning.

Her er almindelig indkomstskat af udbetalingerne den normale beskatningsmåde, jfr. forslaget § 20. Dette gælder, hvor der i overensstemmelse med ordningens indhold sker udbetaling i form af løbende ydelser til arbejdstageren eller selypensionisten selv, eventuelt til hans efterlevende ægtefælle eller mindreårige børn. Afgiftsreglerne finder herefter kun anvendelse på disse ordninger i tilfælde af andre udbetalinger end de nævnte, f. eks. ved løbende udbetalinger til andre personer end de nævnte, ved engangsudbetaling i forbindelse med ophævelse eller udtrædelse af en ordning, samt i tilfælde af visse dispositioner, hvorved forudsætningen for ordningens opretholdelse som pensionsordning i skattemæssig henseende må anses for bristet, jfr. herom nærmere forslaget § 30.

Da afgiftspligt således kun indtræder, hvor en ordning ikke kommer til at tjene det pensionsformål, som er motiveringen for skattefrihed for ind-

betalingerne, kan afgiftsreglerne her ses som et middel til at modvirke en ikke tilsigtet udnyttelse af disse pensionsordninger til en skattebegünstiget opsamling af midler, der ikke er beregnet til at dække et reelt pensionsbehov. Dette taler for, at der i tilfælde af udbetaling i utide eller lignende skal svares en skat eller afgift af en sådan størrelse, at den kan modsvare de skattemæssige fordele, der er opnået af den pågældende gennem de tidligere indbetalinger til ordningen.

De heromhandlede kapitalværdier, engangsudbetalinger og lignende kan ikke anses for egnede til beskatning efter de almindelige indkomstskatte-regler. En almindelig indkomstbeskatning af et beløb, der kan hidrøre fra indbetalinger over en længere årrække, vil ofte ramme uforholdsmæssigt hårdt, navnlig hvor udbetalingen er foranlediget af en opstået trangssituation eller lignende. På den anden side ville der være mulighed for at unddrage sig beskatningen ved fraflytning til udlandet eller eventuelt ved hævnning i et år med negativ indkomst. Man har derfor fundet det mest hensigtsmæssigt, at der ligesom efter de nugældende regler skal svares en nærmere fastsat afgift i disse tilfælde. Herved kan man også bevare fordelene ved det indarbejdede system, hvorefter afgiften berigtiges af vedkommende forsikringselskab eller pengeinstitut m. v., der indeholder afgiftsbeløbet i de opsamlede midler.

Det har været overvejet, om der i stedet for den nugældende afgiftssats på 25 pct., jfr. renteforsikringslovens § 6 a og b sammenholdt med § 7, stk. 1, burde indføres regler om en progressiv afgift. Formålet hermed skulle være, at afgiften kom til at svare bedre til de skattemæssige fordele, der er opnået under indbetalingsperioden. Det måtte forudsætte, at afgiftens størrelse stod i forhold til bl. a. indbetalingsperiodens længde og den skattepligtige indkomst i indbetalingsårene. Et så kompliceret afgiftssystem er ikke anset foreneligt med praktiske hensyn herunder hensynet til, at afgiftsberegningerne skal kunne foretages af forsikringselskaberne m. fl., som ikke har kendskab til de afgiftspligtiges indkomstforhold. Det gældende system med en fast afgiftsprocent er derfor opretholdt i forslaget.

For dog at opnå en bedre balance end hidtil mellem afgiften ved en ordnings ophævelse og de skattemæssige fordele, der er opnået under dens eksistens, har man i forslaget §§ 29-31 foreslået afgiften af udtrædelsesgodtgørelser m. v., genkøbsværdier og konverteringssummer forhøjet til 35 pct. Det bemærkes herved, at grænsebeskatningsprocenten for flertallet af skatteydere er mellem 31 og 37 alt efter, hvilken kommune det drejer sig om. Der er dernæst foreslået indført regler om en tillægsskat ved op-